

Arrest

nr. 173 510 van 23 augustus 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tadzjiekse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 juli 2016.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat ENGELS die *loco* advocaat M. LECOMPTE verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij zich voor haar huidige derde asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door haar echtgenote M.N. worden aangevoerd. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift en ter terechtzitting niet betwist.

Inzake haar echtgenote wordt bij arrest nr. 173 509 van 23 augustus 2016 als volgt gemotiveerd:

“1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft zij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar huidige derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, met name problemen met de Tadzjiekse autoriteiten omwille van een kritisch rapport dat zij had geschreven.

Haar vorige asielaanvragen werden geweigerd bij 's Raads arresten nrs. 134 332 van 28 november 2014 en 152 844 van 18 september 2015 omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig is.

Ter ondersteuning van haar huidige asielaanvraag legt verzoekster de volgende documenten neer: een brief van Kiromiddin Gulov waarin hij haar problemen bevestigt, enkele internetartikels betreffende Kiromiddin Gulov, op papier geprinte foto's van een bord met foto's van personen die gezocht worden en haar vervallen Tadzjiekse paspoort.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. De Raad wijst er vooreerst op dat aangezien reeds in het kader van verzoeksters vorige asielaanvragen werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoekster naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen,

dient te worden besloten dat verzoekster niet aantoonbaar in haar land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging en het tegenspreken en bekritisseren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze vaststellingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Wat betreft de identiteitsgegevens van Kiromiddin Gulov gevoegd bij het verzoekschrift waarmee verzoekster tracht aan te tonen dat hij wel degelijk de door haar neergelegde brief heeft geschreven, merkt de Raad vooreerst op dat het paspoort een loutere scan betreft en evenmin vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Daargelaten de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan, bevat deze scan slechts beperkte bewijswaarde daar het mits knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen is. Bovendien toont verzoekster met het louter neerleggen van diens paspoort niet aan dat hij daadwerkelijk diegene is die de desbetreffende brief geschreven heeft. Zoals in de bestreden beslissing correct wordt gemotiveerd stelt de auteur van de door verzoekster neergelegde brief zich nauwelijks voor en reikt ook geen andere elementen aan waaruit het Commissariaat-generaal en bijgevolg ook de Raad kan opmaken dat de inhoud van de brief betrouwbaar is. De bestreden beslissing gaat verder: "Volgens de andere stukken (internetartikels en rapporten van Aids Action Europe, Aidstar two, amFar Aids research en een profiel op LinkedIn) die u betreffende deze persoon voorlegt, zou Kiromiddin Gulov de directeur van de NGO Equal Opportunities in Tadzjikistan zijn. Het is echter opmerkelijk te noemen dat er in de brief op geen enkel moment verwezen wordt naar deze NGO, wat nochtans een belangrijk element kan zijn om de betrouwbaarheid van de briefschrijver in de verf te zetten. Ook de beschrijving van de feiten zelf is eerder vaag te noemen. Zo schrijft de auteur dat hij gehoord heeft dat de directeur van de TFPA (Tadzik Family Planning Alliance) alle verantwoordelijkheid bij u legde om zichzelf en de organisatie uit de wind te zetten. Hij vermeldt echter in het geheel niet waar zijn informatie vandaan komt en vermeldt zelfs de naam van die directeur niet. Deze vaststellingen doen vermoeden dat de inhoud van dit stuk door eigen toedoen is opgemaakt. Derhalve levert het geen bewijs dat uw verklaring vervolgd en gezocht te worden door de autoriteiten in uw land van herkomst kan ondersteunen. De hierboven reeds opgesomde stukken die u van internet haalde, geven louter aan Kiromiddin Gulov directeur is van de NGO Equal Opportunities, maar tonen geen link aan met uw verklaarde problemen. De uitvergroete zwart-wit kopies van de foto's waarop identiteitsfoto's van personen op een bord te zien zijn, kunnen evenmin een ander licht op de eerder gedane vaststellingen werpen. Uit de foto's is niet af te leiden op welke plaats, aan wat voor gebouw het bord is geplaatst en om welke reden deze personen daar geafficheerd staan. Ook hier blijkt geen duidelijke link met de door u verklaarde problemen. Uw paspoort, tot slot, bevat louter niet betwiste persoonsgegevens."

Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit 's Raads arresten nrs. 134 332 van 28 november 2014 en 152 844 van 18 september 2015. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

Behoudens diens algemene kritiek, brengt verzoekster geen concrete tegenargumenten aan die deze vaststellingen weerleggen of ontkrachten.

Het beweerde contract en e-mailverkeer tussen verzoekster en Kiromiddin Gulov is evenmin gesteld in de taal van de rechtspleging, noch vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, worden deze documenten niet in overweging genomen daar de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan.

5. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te

worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 20 juni 2016, beaamt de echtgenoot van verzoekende partij vooreerst dat hij dezelfde elementen aanvoert als zijn echtgenote, thans verzoekende partij. Verzoekende partij benadrukt dat in de vorige beslissing werd gesteld dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zij niet voldoende aantoonde dat zij actief meewerkte aan de redactie van een rapport waarvoor zij wordt vervolgd. De link tussen de activiteiten en de vervolgingsgrond werd aldus niet als bewezen geacht. Thans heeft verzoekende partij, zo luidt het ter zitting, stappen ondernomen om het bewijs te verkrijgen dat zij wel degelijk heeft meegewerkt aan het rapport. Deze stukken zijn wel degelijk van dien aard dat ze de kans op erkenning, samen gelezen met de eerdere verklaringen en documenten, aanzienlijk groter maken. Verzoekende partij meent dan ook dat de nieuwe elementen niet afdoende grondig werden onderzocht en dat de beslissing moet vernietigd worden.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij op algemene en allerm minst ernstige wijze laat gelden, werd er door het Commissariaat-generaal in het kader van onderhavige asielaanvraag wel degelijk en afdoende rekening gehouden met de door haar aangebrachte nieuwe elementen, met name enkele internetartikels omtrent Kiromiddin Gulov, op papier geprinte foto's van een bord met foto's van personen die gezocht worden en haar vervallen Tadzjiekse paspoort en haar verklaringen hieromtrent, en werden deze elementen wel degelijk en aan nauwkeurig en zorgvuldig onderzoek onderworpen, doch verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt en werpt geen ander licht op hetgeen dienaangaande in de bestreden beslissing wordt vastgesteld.

De Raad herhaalt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit 's Raads arresten nrs. 134 332 van 28 november 2014 en 152 844 van 18 september 2015 waarbij in het kader van verzoekende partij haar vorige asielaanvragen tot de ongeloofwaardigheid van haar relaas, waarin zij tot op heden volhardt, werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

Verzoekende partij beperkt zich tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 20 juni 2016 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Ze brengt geen

valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

Derhalve brengt verzoekende partij evenmin elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS